

שני דיני פרק שלשה עשר כתובות

דור שכן נוד בא. אידי דאיירי בברכת האלם הכא דהייט קיימי משמשא לסולא. כשהמשא הגיע למקום שהן יושבין וגורסין ליתום המשיח נקב לה נמי הכא: וחתה מקרחה עליהן עומדין משם ליטב כלל ובימי הלנה עומדין מן הלל ויושבין בחמה כדי שלא יוכלו להתרעם על ישיבת ארץ ישראל: כי רלו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננט: קייגוריא. הרבה תורה אור מסעינים ומלמדים חובה יעמח

הדרן עלך שני דיני גזירות קיימי משמשא לסולא ומטולא לשמשא ר' חייא בר גמרא מיגנדר בעפרה שנאמר כי הלא רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננט אמר רבי ירמיה בר אבא דור שבן דוד בא קטיגוריא בחלמידי חכמים כי אמריתיה קמיה דשמשאל אמר צירוף ארר צירוף שנאמר ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער תני רב יוסף בווזי דבוזוי אמר רב חייא בר אשי אמר רב עתדין כל אילני סרק שבארץ ישראל שיטעט פירות שנאמר כי עץ נשא פרו תאנה וגפן נתנו חילם: עליהם: על גזרות: ועוד בה עשריה. טמר כי אם העשירית אף היא חשוב והיתה לבער: בוזי ובוזוי דבוזי. סוללים אחר סוללים: כי עץ נשא פרו. מדכתיב תאנה וגפן נתנו חילם רבי עץ נשא פרו אחר מה הלמד לומר כי עץ נשא פרו אף אילני סרק יטלו פרו:

הדרן עלך שני דיני גזירות מסבת כתובות

